

24.10.2012

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 1465/2008, adresată de Dymphna Neary, de cetățenie irlandeză, privind presupusul impact negativ asupra mediului al unei centrale electrice cu turbine cu gaze, ce urmează a fi construită în Toomes (Co Louth, Irlanda)

1. Rezumatul petiției

Petiționara contestă decizia luată de An Bord Pleanala de a autoriza construirea unei centrale electrice cu turbine cu gaze de 450 MW în Toomes, Co Louth. Petiționara susține că această centrală electrică ar avea un impact negativ asupra mediului, întrucât va fi situată în cel mai mare habitat natural intact de pe coasta de est a Irlandei. Petiționara afirmă că nu a existat niciun studiu corespunzător al impactului asupra mediului înainte de aprobarea proiectului și că a întâmpinat mai multe dificultăți atunci când a încercat să obțină acces la informațiile de mediu disponibile. Petiționara menționează că a înștiințat Comisia Europeană despre posibilele încălcări ale legislației europene de mediu și solicită Parlamentului European să examineze această chestiune.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 12 martie 2009. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 2 septembrie 2010

Directiva EIM¹ impune realizarea unei evaluări a efectelor anumitor proiecte publice și

¹ Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directivele 97/11/CE, 2003/35/CE și 2009/31/CE.

private asupra mediului. În conformitate cu Directiva EIM, înainte de acordarea autorizației, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului, printre altele prin natura, dimensiunea sau localizarea lor, trebuie supuse unei evaluări a efectelor lor asupra mediului. Proiectele pentru care evaluarea impactului asupra mediului este obligatorie sunt enumerate în anexa I. În anexa I sunt incluse centralele termice și alte instalații de ardere cu o putere termică de 300 de megawați sau mai mult.

Conform Directivei IPPC¹ operatorii noilor instalații industriale enumerate în anexa I la directivă trebuie să obțină o autorizație de mediu din partea autorităților naționale relevante. Autorizația IPPC trebuie să ia în considerare performanța de mediu globală a centralei, acoperind, de exemplu, emisiile în atmosferă, apă și sol, generarea de deșeuri, utilizarea materiilor prime, eficiența energetică, nivelul de zgomot, prevenirea accidentelor și restaurarea sitului la încetarea activității. Scopul directivei este să asigure un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său.

Directiva privind habitatele² stabilește o rețea de situri protejate și instituie un sistem strict de protecție a speciilor. În cazul în care un plan sau proiect este de natură să aibă un efect semnificativ asupra unui sit, acesta ar trebui să fie supus unei evaluări care să determine amploarea acestui efect și, în cazul în care aceasta este semnificativă, dacă sunt disponibile situri alternative sau sunt necesare măsuri compensatorii.

Din informațiile furnizate de către petiționară, comisarul observă că, pentru proiectul de centrală termică, a fost efectuată o evaluare a impactului asupra mediului (EIM). De asemenea, Comisia înțelege că Agenția irlandeză pentru protecția mediului (EPA) a emis ulterior, în 2009, o autorizație IPPC pentru centrala termică.

Comisia are o serie de îndoieli cu caracter general în legătură cu procedura națională de luare a deciziilor în cazul instalațiilor industriale, în ceea ce privește cerințele Directivei EIM, astfel cum a fost transpusă în legislația irlandeză. În special, Comisia consideră că există imperfecțiuni în legislația națională, în măsura în care aceasta vizează transpunerea articolelor 2-4 din Directiva EIM. Comisia a înaintat acest caz Curții de Justiție a Uniunii Europene, iar decizia este în prezent pendinte (cauza C-50/09). Sub rezerva acestei observații, documentația furnizată de către petiționară nu indică nicio neregulă în ceea ce privește procedura EIM întreprinsă pentru proiectul în cauză.

Petiționara își exprimă îndeosebi temeri cu privire la deteriorarea zonei umede din Toomes. Cu toate acestea, Comisia dorește să sublinieze faptul că regiunea respectivă nu este protejată în sensul Directivei privind habitatele și înțelege că nu este protejată nici în temeiul legislației naționale.

Concluzii

Pe baza informațiilor furnizate de către petiționară, Comisia nu poate constata nicio încălcare a legislației UE.

¹ Directiva 96/61/CE, astfel cum a fost codificată prin Directiva 2008/1/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

² Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

4. Răspunsul Comisiei (REV), primit la 17 februarie 2012

În răspunsul său inițial la comunicare, Comisia a indicat că anumite chestiuni cu privire la transpunerea de către Irlanda a Directivei privind evaluarea impactului asupra mediului se aflau încă în curs de examinare în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-50/09).

Curtea de Justiție a Uniunii Europene și-a pronunțat hotărârea în cauza C-50/09 în martie 2011. Curtea a decis că Irlanda nu a transpus în mod corespunzător articolele 2-4 din Directiva EIM. Concret, în cazul în care autoritățile irlandeze de planificare și Agenția pentru protecția mediului au ambele putere de decizie cu privire la un proiect, Curtea a hotărât că trebuie respectate toate cerințele prevăzute la articolele 2-4 din directivă (așa-numita „decizie împărțită”).

Autoritățile irlandeze au adoptat deja legi în vederea implementării anumitor aspecte ale hotărârii. Cu toate acestea, nu au fost încă adoptate legi cu privire la conformitatea cu articolul 3 și cu aspectul „deciziei împărțite” din hotărâre. Comisia menține o legătură strânsă cu autoritățile irlandeze cu scopul de a se asigura că această nouă legislație este adoptată cât mai curând posibil.

5. Răspunsul Comisiei (REV II), primit la 24 octombrie 2012

În comunicarea sa anterioară adresată Comisiei pentru petiții, Comisia Europeană a indicat faptul că fusese informată de către autoritățile irlandeze cu privire la intenția lor de a adopta o nouă legislație pentru a se conforma hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauza C-50/09.

Cu toate acestea, având în vedere faptul că Irlanda a ignorat în continuare hotărârea Curții, Comisia a decis, la 21 iunie 2012, să trimită din nou cauza Curții de Justiție a Uniunii Europene. Ulterior, Irlanda a adoptat o nouă legislație în conformitate cu hotărârea Curții. În prezent, Comisia analizează legislația adoptată de Irlanda și menține permanent legătura cu autoritățile irlandeze cu privire la această chestiune.